

உண்டபட்டது. அதினால் ஈனலித் தலகங்களும் சலம், ஓளி, சீவசெந்து முதலியவைகளுக்கீழ் சிறிஷ்டுக்கப்பட்டன. இவை உலகங்களாகையால் இனிப் பூமிபாவர்களாகச் சிறவுட்புடையோமீன்செய்வனின் சலத்திலிருந்து புருடன் என்ற சாரியைத் தோற்றுவித்தார். அவனை அங்கோக்கித் தியானிக்க அவனுக்கு அண்டபாறியான வாயும், வாயிலிருந்து வாக்கும், வாக்கிலிருந்து அக்கினியுள் தோன்றின. அவனுக்குப் பூயன்வேடு அதிலிருந்து சபாசமும், சபாசத்திலிருந்து வாயுவுக்கோன்றின. கண்கள் திறந்தன; கண்களிலிருந்து பார்வையும், பார்வையிலிருந்து ஆதித்தியனும் தோன்றின. காதுவிற்குந்; காதுவிலிருந்து கேள்வியும், கேள்வியிலிருந்து ஆகாசமும் தோன்றின. தோல் விசாலித்தது; தோலிலிருந்து மயிர், மயிரிலிருந்து பூலும் பூண்டும், விரட்சுமும் தோன்றின. நெஞ்சு வெளிப்பட்டது; நெஞ்சிலிருந்து மனமும், மனதிலிருந்து சந்திரனுள் தோன்றின. நாடி வெடித்தது; நாடியிலிருந்து நுஞ்சுகையும், நுஞ்சுகையிலிருந்து மரணமும் தோன்றின. இவ்வகமுண்டானது; இவ்வகமுண்டிலிருந்து விரும்பும், விருப்பிலிருந்து சலமும் தோன்றின. எண்ணியல்பு இவனிருப்பதெப்படியென்று சாபாத்தமாவாகிய அவர் உணர் அதுவுக்குப் புகுத்துப்படி போசித்து அவனுடைய தலையையும் கிளித்துக்கொண்டு கோகை வாசலாலே உட்புகுந்தார்.

உ. யுகவெதத்திலே சிறவுடி. விராட்புகுடையதுதென்று சொல்லப்படுகின்றது. எப்படியென்பது, அவன் தனக்கொரு தவணவெண்டுமேன்றோணியிப்புடனே சைசாராமனை ஸ்ரீபதி புருடனாளுன. தன்னை இருகூறுகப் பத்தினான். அதினால் ஸ்ரீபதியும் புருடனும் உண்டானார்கள்; இவர்களாலே மரணுஷ்சாதி தோன்றினது. அவர் ஈனலத்தார் பங்கமாக அவன் ஒருநாதி அவளை அணைந்தான். அதினால் மரணின் பிறந்தன. அவன் பேண்குதி ரையாக அவன் ஆன் குதிரையானான், அதினால் குதிரைகள் பிறந்தன. அவன் உடம்பைக் கழுவதையாக அவன் ஆன் கழுவதையானான். அதினால் கழுவதிகள் உண்டாயின. அவன் வெள்ளட்டுமேறியாக அவன் உள்ளேயுள்ளே கடவானான்; மீளவும் அவன் செம்புற ஆடக அவன் செம்புறக் கடவானான். இந்தப் பிரகாரமே சகல யோனிப்பேதங்களும் ஏற்படி சிறியிழுக உண்டாயின.

உ. இந்த யுகவெதத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற வேடுருவிகள் சலமாந்திரமே அங்கிருந்தது. உலகம் ஆதியிற் சலமாபிருந்தது. அதில் சிறவுடி பதி வாய்ப்பாகி அசைந்துகொண்டிருந்தார். அவர் இந்தப் பூமிசைக்கண்டு வராகருபைக்கொண்டு அதை தாங்கினார். பின்பு விசக்கவாரணம் பூமியை உருவாக்கினார். அந்தப் பூமி பிரதாபத்தையும் (பிரதூ) பிரகாசத்தையும் (பிரதூ) அடைந்தபடியால், அதற்குப் பிருத்தியென்று பெயராயிற்று. சிறவுடிபதி பூமியை உற்றுக் தியானம்ப்பண்ணித் தேவதிகளையும் ஆதித்தியர்களையும் சிறவுடித்தார். தேவர்கள் சிறவுடிபதியெனக்கி நாங்கன் சிறவுடிப்பதெப்படியென்றார்கள். தேவபாலத்தினாலே ஈன் உலகவளச் சிறவுடித்த பிரகாரமென்று உத்தரம் அவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்கள் தவத்திலே முழுவதும் தபாக்கினியை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர்களும் ஒருவருடத்திலே ஒருபகவை உண்டாக்கினார்கள்.

ச. நாங்கன் வேதமகி அந்நவையேதத்தைக் கச்சேந்த மாண்டேக் உபரித்தத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பது போடப்பெய்தித் தனது நாவ வெளிப்பெட்டு உள் உள் வாங்குவதுபோலவும், பல்புள் தாபங்களும் பூமியிற்குள்ளே ஓடுங்குவதுபோலவும், மாண்டி தேகத்திலிருந்து சேகமும், ரோமமும் தோன்றுவதுபோலவும், அச்சுதனிலிருந்து சக்திதோன்றினது. (இன்னும்வரும்.)

* இது ஆதாமுடைய லீலாவெண்பினும் உண்டாகப்பட்டவளாகிய ஏவானக்குறித்து ஆதியாக மம் உ. உ. உ. உ. உ. உ. உ. உ. சொல்லப்பட்ட சங்கதி என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. கண்ணபாரம்பரமையாகப் பெறப்பட்டபடியால் இவ்வெயு வேறுபாட்டை அடைந்தது. இதற்குப்பின்னே வருகிற சக்திகள் யிகக் கீழ்மையானவைகளாயிருந்தும் அவை இவ்வுக்திகள் போற்றுகின்ற நூல்களின் தன்மைபெய்க்காட்டுகின்றபடியால் அவற்றையுங்கட எழுதுகின்றோம்.

Death.—எங்கள் அச்சுக்கடத்தில் அச்சுக்கோர்க்கிற வேவையாயிருந்த யேயில் ரீட் (James Reed) என்பவரும் அவருடைய மாநாடும், இந்த மாநாட்டில், தீயதும், அசுடைய பெண்ணி, யுகந்திதயித் தேதிவியாதினாலே காலஞ்சென்றுவிட்டார்கள்.

படம்.
இராகம் காம்போதி அல்லது ஆனந்தபாபை.
மஸ்துக்குடித்து நிதம் பிந்துப்பிடித்திர் போம்போம் மக்கப்படிக்கோன.

வஸ்தில்கொடியுதெந்தந் தன்தில்தொடிஜநிந்தம் மதியைக்கறத்துதொ கதியிலிருந்துத்த மாசுதியித்து நிக் தும்மிநித்துசதம்.

சுசனங்கன்.
அஸ்ஸாதவன் வாயிலே போல்லாத கண்ணவாரொன்ருஞ்சொன்னதைமுயிரி-கொல்லும்-அவின் விரும்பியுடைய கோகவீனதிரும்பிப் பாண்டான அதியேம் என்முயிரி-கஞ்சா-ஜனமட்டுமுபித்திது ஜானமெட்டாய்வசித்து-அனனத்தால் குசமசக்-கெனத்தாய்ப்சபசத்-தவத்திலிறைத்தனர்-தவத்தை மறைத்தனர்.
மஸ்.
பல்லோர்த்தமப்பித்து வல்லாண்மை பேசினேர் நாபிக்கோலமாவாறும்-அவர்க்கை பத்தி ராதிக்கள் செங்கைதவலைத்து தானாஈரிபோலிடமெய்யுறும்-உள்ள-நகையென் மகிசியும் தோகையென் அங்குலியம்-நாயும்-பலநிற-மாய்ப்பு செவயுற-நரித்துப்படுக்கவும்-விபித்துப்படுக்கவும், மஸ்.
கொல்லாமற்கொல்லவொரு கூர்வாளேதேகீர்குடிக்கேடென்னை மறந்திர்-பாவக்-கோடிக்குக் கொளுகொம்பாநீர்ப்படிக்குமுழவம்பாநீர்-கோட்டாலவக்காபிரந்திர்-கோக்க-குக்கையொன்றிர் பேய்க்குப்படுக்கையொன்றிர் மாய்க்குக்க-கொகையெய்யிடமினி-வெழுமல்லிநெளி குமரிமரிமடி-யமந்தமவர்கடி, மஸ்

உதயதாரகை.

சு. அரிசு (இ). மார்கழி மீ, 22 உ.

Cholera and Small Pox.—கொழும்புப்பட்டணத்திற் பேதிவியாதி அநிகமாய் உண்டானபோழுது அவ்விலக்குக் சனங்கணப்பிடித்து போரிடுவல்லெய்னே இடத்துக்கு அனுப்பிவைத்ததினும் அதின்பிறகு அவ்விலத்தில் யாதொருவருக்கும் புதிதாய் அந்நவியாதி உண்டபடவில்லை. கொழும்புக்கீராயில் இவ்வியாதி அதிகக் கடினமாயுண்டாதி அதினால் அநேகர் இறந்துபோனாலும் அதைத் தடுப்பதற்கு யாதொரு பிரயோகத்தினாலும் பண்ணவில்லை. அவ்வாமலும் கொழும்பிலே கொஞ்சக்குறைய எல்லாப் பகுதியிலும் வைகுரியியாதி அதிக முழுமுறாயிருக்கிறது. இத்தமாதம் ஐந்தாந்நிகதியிலவன்று பதினமூன்று பேருக்கும் மற்றாறாம் பதினொருபுக்கும் புதிதாய் உண்டபட்டது. அப்படி உண்டபட்டவர்களின்கேள் இறந்துபோனார்கள். இந்தவியாதி அதிகுதரம் பரம்பாபடிக்கு வில்லங்கமாய்ப் பிடித்துப் பால்கட்டுகிறது, விபாதிவந்தார்களாக கொள்ளப்பெட்ட தரமான இடத்திலேவைத்துப் பாராபிக்கிறதுமே இந்த வியாதி பரம்பாறம் தடைபண்ணுகிறதற்குறே உபயோகமெய்யும் பின்னொன்றுல்ல. இறந்துமுன் உவருவருக்காவாமக இவ்வெயு சனங்கள் இலங்கையிலும் இறந்துபோனதாய்க் காணவில்லை. அநேக இடங்களிலுள்ள சனங்கள் பத்திரொருபுக்குமேலே இறந்துபோய்விட்டார்கள். கற்புட்டியில் இந்த வியாதி அதிகமும்முறாய்ப் பரம்பாறப்போழுது, குவாலாட்டில்லாமல்வேறொருமும் அவ்விடத்தில் கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கவில்லை.

School Notice.—யாழ்ப்பாணத்தில் இரத்தப்பித்திரக்கின்ற உவணவியின் யிசியோன், சேசுத்தியோன், அகோரிக்கன் யிசியோன் குறமங்கள் கூடப் பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்து ஏரோமனக்கருத்தள்ளவர்களாய் முடித்த தீர்மானம் என்னவெனில், இதனேடுக்கவரும் தகராசும் ஹூஸ்தியி முற்றந்திற் முகவணியாக, குறிச்சிக்குக் குறிச்சிப் படிப்பிக்கப்படுமே இங்கிலிசுபள்ளிக்கூடங்களிற் படிக்கிற பின்னங்கள் ஒவ்வொருவரும் வருடமொன்றாக்கு முற்று சிலின் அல்லது இரண்டிறைசுற்றிற்குந் படிக்க வேண்டுமென்றும் அப்படியே ஒவ்வொரு பின்னமும் படிக்கப் பெறத்தக்ககணமும் எழுதக் கடதாசியும் முத்தியவற்றையும் தன் செவ்வர்க்கு விலக்கு வாங்கவேண்டுமென்றும், அப்படியே யிசியோன் சாத்திரம் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அல்லது அதற்குச் சற்றே தரையான பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிக்கிற பின்னங்கள் ஒவ்வொருவரும் இப்போது கொடுத்துப்படிக்கிற சமீபத்தைப்பார்க்கியும் அதிக்குகொடுக்கவேண்டுமென்றும் அதுவ்வளவுவென்று அதற்குப் பள்ளிக்கூடங்களைப்பாராபிக்கிற குறமார்தானே-அறிவிப்பார்களை என்றும் தான்.

மேலும் பண்ணின வேடுருகீர்மானகென்னவெனில், தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களிற் படிப்பிக்கப்படுபின்னங்கள் அல்லது அவர்கள் பிதாமாநா போ

த்தகம்வாங்குகிறதற்குச் சம்பளமாக அல்லது அமர்வன் மனப்பிரியமாக ஏதற்கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானத்திற்குகிறார்கள்.

Russia and Turkey.—உறுசியருக்கும் தருக்குக்கும் யுத்தமுண்டாகுமென்று தெவகாலமாகக் காத்திருந்து அந்த யுத்தம் தோடங்கி இருபத்தியிலும் கவந்தாறும். இப்பொழுது நடந்து யுத்தங்களில் உறுசியர் பகுதியில் அனேகம்பாள் வீரமேசமடைந்து தோற்றோடிவிட்டார்கள். இந்த யுத்தத்தைப்பற்றிப் பதினெழுதிகைகளிற் கண்ட விபரமாவது. ஐந்துமணித்தியாலமாக உறுசியர் தருக்குருடையகோட்டையிலே விழுந்து நெருக்கியடித்துப்போது, உறுசியர் தருக்குருடைய சேனாபதியையும், வேறு முப்பதாம லிதாரையும் பிரதங்கியும் இரண்டு தோணிகளையும் இழந்துபோனார்கள். உறுசியருடைய வள்ளுக்களிலிருந்து சட்டப்பிராங்கியின் குண்டு வெடித்துப் பறந்து மருந்துச்சாலையில விழுந்து பற்றியெரிந்தது இது தருக்கர் தாங்கள் பதிவிருந்து அகலிகளிலிருந்து தோடிப்பாய் மவமுதலிய உயர்ந்த மேடுகளில் ஏறக்கொண்டார்கள். பட்டினத்திலும் நெடுப்புப் பிடித்ததினால் தருசனங்கெண்டல்லரும் கலக்கடிக்கொண்டு இங்குமங்கும் ஓடிப் போய்விட்டார்கள்.

Drought and the Cholera.—வடநாடுபற்றிலே இப்பொழுது இரண்டொருமாதக்காலமாக மழை சற்றும் இல்லாததினால் பயிர்களைக்கொண்ட வடிபு. காரிக் கொடியும் அதினாலே வேளாண்மை விளைக்கவும் அதிகதரம் தாழ்ச்சிப்படிமேதொயிற்று. செம்பாடு முதலிய சிவந்தழயில்களில் விதைத்த சாயி வரகு முதலிய தானியங்களைல்லாம் முற்றும் அழிந்துபோயிற்று. இந்த இடையூறு சனங்களுக்கு இவ்விதமாய் நேரிட்டிருக்க, அத்தனைசன தேதிவியாதி முண்டாதி அகனெல் இடங்களில் சன அழியுமேய் வதினால் சனங்கெண்டல்லரும் பயத்து தித்கொண்டு இருப்படியுடையத்திரைவகாலத்தில் ஆறுதலை அருங்க்கூடிய உண்மையான கடவள்ளித்துறே செல்லாமல் தங்குந்தக்கியாரொரு நண்மை தீமையைச் செய்கிறதற்கு சத்தியமில்லாத விண்விக்கிரகக் கரிடத்திற்குப் போவதைக் காண்பதாய்விட்டார்கள்.

Trincmalie.—பேதிவியாதி அதிகதரம் கடினமாய் திருக்கொணாதமவையில நடப்பதிருவெ ஒரு நாள் இறந்தொரு போனவுக்கு இறந்துபோனார்கள். இவ்வியாதி மையப்பற்றித் திருக்கொணாமையிலிருந்து ஒருவரையேதின் காகிதமென்னவெனில், இவ்விடத்திலுண்டான விபாதிமயின் கூறுபாடு அதிகுதரவகொடிதானதல்ல; அது யாதொரு வருத்தமில்லாமல் முதன்முதல் அச்சுதனத்தினால்பட்டது. இந்த அச்சுதனகாரிப்பத்தைப்பற்றி இவ்வூர்ப்பிறந்தார்கள் மெத்தைக் கவனிச்சிறந்திவலை. உலர்வியாதுதல் கொண்டுயேறலுதலில்லை. சாராயமும் அவினும் மிகுதரமும் நேர்ந்ததாயுண்டகணமருந்து சற்றே வியாதிக்கு நலமாய்க் காணப்பட்டது.

China.—சாங்கு என்ற பட்டணம் இன்னெரு கலக்காராதான் தங்கவசமாய்ப் பிடித்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனும், ஏதும் என்னற்பட்டணத்தைத் தாத்தாரிராசாவின் பக்கத்தைச்சேர்ந்த படைசேனைகள் மறுபடியும் கலக்காராட்டையுடைய புகுத்தபண்ணிப் பிடித்தவனையாய், கலக்காராவில் எழுதூறு சனத்தோடங்கி ஆயிரஞ்சனமானவுக்கு மெத்தக் கொடியொருமாய்க் கொல்லப்பட்டார்கள்.

Famine.—மழைத்துழாச்சியினிமித்தம் சென்னபட்டணத்துக்கு வடக்கேயிருக்கிற மாகாணத்தின்குறிப் பஞ்சமுண்டப்படுகிறதற்கு ஏதாவது முகாணத்திலே கலக்காராவெல்லாரும் ஏங்கி இனி மழையெய்யுமாண்டதென்று நிலைத்துச் சில ஆட்கள்களில் மாடுகளை அவித்துத் தங்கள் கமங்களில் மேயலிடவேட்டார்கள்.

சமகவல்.—சீர்மேலுகின்ற பிரமாதீசுவற்சாத்திரியுடையதிமேயாந் தினசாரி ஈன் பூர்வ பட்சவட்டியினிற் சேசிக்கலக்கலத்திற்கு—பாம்பேயுயாழ்ப்பாணகர்வாசகையெனும் பரமடிமறதகேசன் பண்பயமுற்கொளினி முத்தியுக்கெய்யுத்து பாரியாமெலித்து—பேர்மேலுருகைகள் மன்னுயிசின்களொரு பிரதங்குடையகாலையில்பிழையிராதிக்கில்கொடு தமிக்குறும் பிதாசகதன் சுந்தாவலி—சீர்மேலு திரியேகபாலுண்மைமயுக்கர் கல்வையியிலியின்வாழ்வை ஒழி யேகொவல்லுலகத்தினிற் றின்மீளாமுலே இன்புடன் மேலிடுளே.

an intercalary month once in two, and sometimes in three years as the case required, which they called *Ve Adar* or second *Adar*. Julius Cesar, who had brought the Calendar to nearly a correct state, arranged that the eleven days should be unequally distributed among the twelve months and the year was thus made to consist of 365 days. In order to prevent the irregularities which would result by excluding the 5 hours, 49 minutes and 48 seconds of the earth's revolution from the reckoning, he further caused a day to be added to every year once in every four years, which year is called the bissextile, or more commonly "leap year." But this addition was a little too much because the fraction 5 hours, 48 minutes and 48 seconds in four years would amount to only 23 hours, 15 minutes and 12 seconds, or nearly 45 minutes less than one whole day. Insignificant as this appears to be (being only an addition of 11 minutes to each year,) it had become so great by accumulation, that in the year 1582, when Pope Gregory XIII. reformed the Calendar, it amounted to ten or eleven days. To obviate this discrepancy it was necessary to leave out as many days from the year. On the 2nd of September, 1752, when the "new style" as this corrected reckoning was designated, came to be introduced into Great Britain by act of Parliament, the nation was, by law, directed to reckon the day following as the fourteenth instead of the 3d September. And to prevent the recurrence of similar irregularities, three out of every four centenary years should not be leap years, because the eleven minutes which are unavoidably added to each year would in that time amount with a small fractional difference to exactly three days.

The remarks of Mr. Jenkinson on this same subject are so apposite, and, in my humble opinion, so likely to suit some at least in Jaffna that I cannot resist the temptation to transcribe them here.

"Disbelievers in Revelation," says he, "have sometimes exulted in a contradiction or two, which they have found or supposed they had found in the Bible. Yet assuredly none of them is so evidently a contradiction as the following:

"A hundred years ago the 17th September was the first Sunday in the month. More than 500 children were born in Great Britain on September 1st, 1752, most of whom were living on the 17th of that month, and yet not one of them was then a week old. Nearly all the people went to bed on the 2nd of September, 1752, and did not awake till the 3rd. The children, kind of England, nor any of its subjects tasted a morsel of food between the 2nd of September and the 14th. On the 2nd of September a physician was summoned to a patient who was dangerously ill, yet though he rode at his utmost speed and the distance was less than a mile, it was the fourteenth day before he arrived.

"The explanatory key to all these enigmas is found in the fact that the day next following September 2nd, 1752, was the 14th. Thus let us rest assured that whatever paradoxes or difficulties sever we find either in the word or works of God, they would all be clearly and easily explained if we could obtain possession of the fact which would furnish the key of their solution." Yours very truly, S. Chalmers Seminary, Oct. 27, 1852.

THE SIEGE OF BELGRADE.

The following curious specimen of alliteration evinces more ingenuity than any thing else of the kind with which we are acquainted, indeed we doubt whether smaller piece of the same length could be written on any other subject.

An Austrian Army, Awfully Array'd,
 Boldly, By Battery, Besiege'd Belgrade;
 Cossack Commanders Cannonading Come,
 Dealing Destruction's Devastating Doom;
 Every Endeavor Engineers Essay,
 For Fame, For Fortune Fighting—Furious Fray!
 Generals' Gaiest Generals Grapple—Gracious God!
 How Honors Help Heroic Hardhood!
 Infuriate, Indignant, Injured, Injured
 Kinsmen Kill Kindred, Kindred Kinsmen Kill!
 Labor Low Levels Longest, Loofest Lanes;
 Men March 'Mid Mounds, 'Mid Moles, 'Mid Murd'rous
 Muses;
 Now Noisy, Noxious Numbers Notice Naught
 Of Outward Obstacles Opposing Ought;
 Poor Patriots! Partly Purchas'd, of Partly Press'd,
 Quite Quaking, Quickly 'Quarter, Quarter, 'Quest.
 Reason Returns, Religious Right Redounds,
 Searrow Sings Such Squanders' Squanders' Squanders'
 'Twas Toe Toe Turkey! Triumph To Thy Train!
 Unjust, Unwise, Unmerciful Ukraine!
 Vanish Yain Victory—Vanish Vietry Vain!
 Why Wish We Warfare? Wherefore Welcome Were
 Xerxes, Ximenas, Xanthus, Xaviers?
 Yield, Ye, Yeoutils! Ye Yeomen Yield Your Yell!
 Zeno's Zoraster's Zoroaster's Zeal;
 Attracting All, Arms Against Acts Appeal.

SANDWICH ISLANDS.—At the last meeting of the American Board in Cincinnati, Ohio, Oct. 4-7, Rev. R. Anderson, D. D., secretary of the Board, read a special report on the Sandwich Islands Mission, announcing that the churches of this mission are henceforth to take care of themselves independently of the American Board. As they may occasionally require assistance, in the manner of feeble churches in America, a plan is proposed which allows such occasional aid to be extended to them by the Board, upon special application from them, or from any one of their number.

CHINA.—Late dates from China inform us that Shanghai still continues in the hands of the rebels, while Amoy has been retaken by the imperialists. The response of Amoy was attended by great cruelties, not less than from 700 to 1000 of the rebels having been killed. Concerning Peking, the capital of the mighty empire, the *North China Herald* says: "Our latest intelligence from the north advises that the army of *Thee-ping-wang* was moving rapidly towards the capital. The grand crisis appears to be approaching—a crisis which may involve the destinies of the largest empire in the world. We wait with intense interest to hear the result."

TO CORRESPONDENTS.—The lengthened communication from "A. A." in relation to Mr. Arumgang's seminary in Vanuapoune, will probably be noticed in our next. Also a "Bible Reader." Several communications are too late for this number.

For the Morning Star.

THE STAR OF BETHLEHEM.
 BY H. K. WHITE.
 When marsh'd on the nightly plain,
 The glittering host bestud the sky;
 One star alone, of all the train,
 Can fix the sinner's wandering eye.
 Hark! hark! to God the chorus breaks,
 From every host, from every gem;
 But one alone the Savior speaks,
 It is the Star of Bethlehem.
 Once on the raging seas I rode,
 The storm was loud—the night was dark,
 The ocean yawn'd—and rudely blow'd
 The wind that toss'd my foundering bark.
 Deep horror then my vitals froze,
 Death-struck, I ceased the tide to stem;
 When suddenly a star arose,
 It was the Star of Bethlehem.
 It was my guide, my light, my all,
 It bade my dark forebodings cease;
 And through the storm and dangers' thrall,
 It led me to the port of peace.
 Now safely moor'd—'my perils o'er,
 I'll sing, first in night's diadem,
 For ever and for ever more
 The Star!—The Star of Bethlehem.

SELECTED BY E. L. K.

ABOMINABLE WICKEDNESS OF ROMISH PRIESTS.

I went one day to the Sistine Chapel to vespers when the Pope and nearly twenty cardinals were present. He who has once seen there the entrance of the cardinals, each with his servant twisting his robe—their kneeling before the altar, and their servants adjusting their robes while kneeling—their bowing to the altar and to one another—their taking their seats with their servants at their feet, and assuming a most devotional look—their leaving their seats to salute the Pope, with their scarlet robes trailing behind them, can never forget the sight! O, sir, how every idea of the infallibility of these persons passes away, like the hoar frost before the sun, on witnessing the silly ceremonies they practise in the Sistine! If you should see twenty children going through these ceremonies, you would conjecture that they were keeping holiday on the 1st of April. I sought to read the cardinals, and I think I did read some of them. "Who," said I, "is that youngish man, with that dark, penetrating, cold-looking eye?" "That," said my guide, "is the Cardinal Secretary of State." I need not name him here. He heads the horrible clique, in whose hands the present Pope is but a puppet, and will be probably his successor. Now and then these men in scarlet turned up their eyes, and moved their lips quite fast, and put up their hands after the manner of little Samuel in the picture; but all was obviously to be seen of men. "What," said I to a friend, who knows them well, "what is the moral character of these cardinals?" His reply astounded me. "It is to me amazing," said he, "that some of these men can keep up even the form of devotion in the presence of one another, when each knows that the other keeps three, four, or five mistresses. Some of them are the greatest debauchees, in Rome; they go, sir, from the bed to the altar, and from the altar to the bed. I know what I say. I have mixed and mingled with these persons. I have heard wicked and loose young men talk in my day; but the most loose and lewd conversation I ever heard in my life was from these men." "And is this the general character of the priesthood here?" said I. "I am persuaded it is," said he, "except the Pope, who is a pure minded man, and who would do better, and make others do better, if he could." He then went on to state that the priests are the corrupters of the people, and mainly through the confessional and women. "Noble Romans," said he, "have told me, with tears, that because of the lewdness of these priests, and their way of ferreting out every thing at the confessional, they have lost confidence in the virtue of their wives, their mothers, their sisters, and their daughters. Domestic love and confidence, as a rule, are unknown in Rome."

So emphatic and terrific was the testimony of this person, that I went away, feeling that something had chafed his temper, and that he condemned all for the known vices of a few; and it was not until I heard his testimony corroborated from all the sources at which I sought information that I could admit it to be true. Like sin and death, confession and seduction follow each other in Rome. The crimes are there rare that brought from heaven a rain of fire on Sodom.

Kirkcaldy to Justice Taney, 1852.

A CURIOUS CASE.—About eighteen years ago, a young man in Connecticut, who was a remarkably good student, was suddenly deprived of his memory and reason. The physician who was consulted said "that the brain was too much expanded for the cranium, but that at the age of thirty-six or thirty-seven there would be a contraction which would enable it to act healthily. That time recently expired when the man began to inquire for his books as if he had just laid them down, and resumed his studies where he left them. There was no trace in his mind of the long blank in his life, and he did not know that he was almost forty years of age.

God's mercies are as boundless as his being.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our foreign news is of much interest, and dates down to November 12th. The war between Russia and Turkey has commenced. In the actions which have occurred, the Russians have generally been defeated, and in one or two instances with great loss of life. We give a few particulars from the *Malta Mail* as we find them in the *Pigeon Extra* of the *Observer*.

The reports of the attack on the Fortress of Hazerchis, are confirmed. The action lasted five hours and the Russians lost their commander, thirty men, and two gun boats. The Turks were driven from their intrenchments and retired in the heights. This resulted from the explosion of a powder magazine, by the bursting of a shell from the Russian boats; the town also took fire, and the inhabitants fled in the greatest consternation. This event however is trifling compared to those which have since succeeded. The action at Batoum has also been confirmed. Although it was a mere skirmish, yet a Russian General and six soldiers have reached Constantinople as prisoners.

Ismael Pacha has crossed the Danube with 25,000 men. He crossed near Galatz, and a sharp conflict ensued in which the Russians were worsted, and fell back on their main body having lost six guns and a great many in killed and wounded. The Pasha is engaged in fortifying, and waits reinforcements to push on.

Another engagement took place at Batoum. A Turkish regiment of imperial guards made the attack on the Russians, and defeated them at the point of the bayonet. The Russians left 1,000 men on the field of battle, 2,000 muskets and 10 guns.

The *Observer's* London correspondent furnishes the following items of general news:

The Queen is visited by the King of the Belgians and his family for the purpose, as is reported, of getting the Emperor Nicholas out of his scrape with a good grace.

FRANCE.—Every thing is ready for sending a land expedition to Turkey. The garrison in Rome is about to be augmented. The French Government is not hated so much as it was because Louis Napoleon opposes Nicholas.

ITALY.—The King of Naples has offended Louis Napoleon by compelling one of his officers to undergo unreasonable quarantine. The ambassador of the latter is withdrawn.

SPAIN.—Marshall Narvaez and Queen Christina have started from Paris for Madrid. The American Minister has presented his credentials. The union of Spain and Portugal is again talked of. A burial ground has been granted to Protestants near the capital.

AMERICA.—A complete panic has occurred at New York from over speculation. Several failures are the result. A treaty is said to have been made between England and Spain, whereby the former may search Cuba for slaves, or enforce the adoption of the apprenticeship system. The Americans are highly indignant about it.

RUSSIA AND TURKEY.—Hostilities are going on vigorously. A change in the Turkish Cabinet has taken place. It is now more warlike than before. Several Russian officers in the principalities have shown disaffection and been instantly shot. Of the troops of occupation one ninth part is down with typhus fever. The Emperor has ordered prayers to be said for the success of his arms. The enthusiasm for war in the Russian provinces is not great.

GRAFTED MANGO PLANTS.

GRAFTED MANGO PLANTS can be supplied from the KUTCHERRY GARDEN, to any persons requiring them, under the following arrangements. Such persons to apply either to the Peon Sinnakooty, living in the garden, or to the Kutcherry Peon Kasie Nallathambi in attendance at the Kutcherry Office, or the Agent, mentioning how many plants and of what trees, according to their Nos. they require, and to pay one shilling, for which a receipt will be given signed by the Government Agent for each plant applied for. The application will then be registered, and after three months the plants will be delivered upon production of the receipt given, and the payment of the difference between the one shilling and the price put on each plant according to the scale of prices hitherto adopted.

N. B. There will be not any more plants grafted than the number that may be thus applied for.
 Jaffna, Dec. 8, 1853. 2p23

NEW BOOKS FOR SALE.

WEBSTER'S DICTIONARY school edition, at 2 shillings.
 WEBSTER'S UNABRIDGED DICTIONARY at £1 6s. 6d. and £1 10s.
 PICTORIAL PRIMER, a beautiful and excellent book for children, at 9 pence.
 An ILLUSTRATED ANATOMY and PHYSIOLOGY in Tamil, at the very low price of 1 shilling.
 CUTTER'S ANATOMY and PHYSIOLOGY in English, at 4 shillings.
 WELLS' ENGLISH GRAMMAR, at 10 pence.
 Also for sale the usual supply of other Tamil and English books. Apply to the subscriber, at the AMERICAN MISSION DEPOSITORY.
 Dec. 8, 1853. 2p T. S. BURNELL.

SCHOOL TESTAMENTS.

A NEW supply of School Testaments in English, a large print, just received and for sale at the Depository of the J. A. B. Society. Price 6 pence.
 T. S. BURNELL, Depository.
 Dec. 22, 1853. 2p23